

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE KRAK VAN MIJN KOT

Een blijspel in vier bedrijven

1880
door

René Souverijns

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2019
Nr.3470

PERSONAGES

(5 dames – 5 heren)

FRANS, ongeveer 45 jaar. Fabrieksarbeider, grote mond en een klein hartje, reeds jaren duivenliefhebber :

ANNIE, vrouw van Frans. Eenvoudige huisvrouw :

KELLY, 18 à 19 jarige dochter. Afgestudeerd als kapster, nog zonder werk maar gaat veel op stap en fladdert van de ene jongen naar de andere :

JOERI, zoon, 14 à 15 jaar. Zit overal met zijn opmerkingen tussen en trekt alles in het belachelijke :

STAFKE : simpele gast, buurjongen. Goede vriend van Frans en helpt hem bij het verzorgen van de duiven :

OKKI HOKKI, Japanse zakenman op doorreis in ons land. Spreekt gebroken Engels en is zeer beslist :

INSPECTEUR SNUIVERS, politiemann in burger en heeft een tic. Hij snuift tussen het praten :

AGENTE DEKATER, streng uitzierende maar niet erg snuggere politievrouw met militaristische trekjes :

PEGGY, vlotte jongedame. Heeft fototoestel en bandrecordertje bij en als zij een vraag stelt zal zij een micro voorhouden :

IRMA, nieuwsgierige buurvrouw :

DECOR

Een eenvoudige huiskamer.

Zijkant rechts: vooraan lage kast met erop een duivenkooi met duif erin goed zichtbaar.

Achteraan deur 2 naar hall.

Zijkant links : vooraan deur 1 naar bovenverdieping (slaapkamers)

Midden doorgeefluik vanuit de keuken.

Achter deur 4 naar keuken.

Achter : links tuindeur 3 (eventueel zicht op duivenhok)

Rechts lange sofa met erboven venster met zicht op tuin.

Wanden aangekleed met foto's of schilderijen.

Vrije ruimten met bloemen of andere attributen.

Centraal : links keukentafel (liefs rond) met vier stoelen.

Rechts salontafel met erachter twee eenzitzetels.

Bij het begin en op het einde van ieder bedrijf kan er een liedje gespeeld worden dat iets met duiven te maken heeft.

EERSTE BEDRIJF

(Als het gordijn opengaat is er gedempt licht (de gordijnen dicht). De kamer is versierd met slingers en er hangt een bord met opschrift "LEVE DE KAMPIOEN". Lege bierflesjes en glazen staan her en der, stoelen door elkaar. Op de rechtse lage kast staat een duivenkooi met daarin duidelijk een duif. Een grote beker staat ernaast. Het is ochtend. Deur 1 gaat open en Frans komt binnen, in pyjama. Hij is duidelijk nog niet uitgeslapen, blijft even staan en zucht diep. Hij zoekt zijn weg tot aan de tuindeur en trekt het gordijn open. Licht gaat aan. Hij wil ook de gordijnen aan het venster boven de sofa opentrekken, zet zijn knie op de sofa. Een kreet weerklinkt. Frans schrikt zich een bult als hij merkt dat Joeri op de sofa lag te slapen.)

FRANS : Miljaarde Joeri, wat doet gij hier?

JOERI : *(Zet zich recht (in trainingspak))* Op de bus wachten hé pa...Zeg... *(Laat zich languit op de sofa vallen.)*

FRANS : Hebt gij hier de hele nacht gelegen?

JOERI : Ja pa, en hier blijf ik ook de hele dag liggen. De nacht was niet lang genoeg.

FRANS : Ja jong, dat is iets hé, zo'n feest. Maar die dag erna, die moesten ze afschaffen. Maar jonge gasten gelijk gij moeten daar tegen kunnen. In mijnen tijd... *(Gaat naar 6 en gaat zitten.)*

JOERI : Ja ja, in uwen tijd daar gaan we weer!

(Annie komt binnen via 1. (in kamerjas))

ANNIE : Wat een geschreeuw zeg. *(overziet de situatie)* Oei, oei, hier is nog werk. Dan maar eerst koffie zetten. *(Terug af via 4.)*

FRANS : Ja ja, wie had dat kunnen denken: de eerste prijs met een van mijn duiven. *(Kijkt naar zijn duif.)* Provinciaal kampioen. Dat is iets hé! En pas op, met een pak voorsprong hé.

JOERI : En zeggen dat ge hem de kop had willen uittrekken hé pa!

FRANS : Ja jong, maar daaraan herkent ge de goede duivenliefhebber. Ge ziet aan de duif dat ze het kan, maar het koppeke moet meewillen.

JOERI : Ha ja, dat is juist, Daar kan ik van meespreken. Mijne kop wilt ge soms ook uittrekken als ik niet mee wil hé pa.

FRANS : Ge zoudt me beter wat helpen met de duiven in plaats van altijd maar met die computerspelletjes bezig te zijn. Dan kunt ge het duivenmelken leren en kunt ge het van mij overnemen.

JOERI : *(trekt een vies gezicht.)* Duivenmelken? Veel gaat ge daar niet uitkrijgen hé pa. Nee nee, dat is niets voor mij, ik kijk liever naar andere duifjes.

FRANS : Hoor hem. Daar zijt gij nog veel te jong voor.

JOERI : Jong geleerd is oud gedaan, hé pa!

FRANS : Wat die jongeren tegenwoordig allemaal leren, amai! In mijne tijd.... En serieuze hobby's hebben ze niet meer.

JOERI : Maar allé pa, zo'n computer heeft veel voordelen.

FRANS : Ha ja? Dat zal wel

JOERI : Die moet ge geen eten geven, zijn kot niet zuiver maken, niet uitlaten....

FRANS : Jaja, 't is allang goed. Gemakkelijk gevallen zijt gij.

JOERI : Waarom moeilijk als het gemakkelijk ook kan.

FRANS : Een beetje moeite doen om iets te bereiken dat geeft veel meer voldoening.

JOERI : Ge moest eens weten hoeveel moeite ik moet doen om aan het volgende level te komen!

FRANS : Moeite? Ge moet niet eens uit uwe zetel komen .

JOERI : Ge moet dat zelf ook eens proberen pa.

FRANS : Nee bedankt, ene zo in huis is genoeg.

JOERI : Ge durft niet hé, dat is het.

FRANS : Niet durven? Och jong, ik heb de buitenlucht nodig, de natuur. Ja, de jeugd verliest de voeling met de natuur.

JOERI : Hoezo?

FRANS : Vraag eens aan de kinderen van de lagere school waar de melk vandaan komt. Dan zullen ze zeggen: "uit de GB".

JOERI : Of van de duiven! Hahahahaha.

FRANS : Ja ja,lach maar. Binnenkort kunt ge niets gezond uit de tuin meer eten, alles

vervuild. En dan komen die jonge wetenschappers en die geven u een pilleke en ge hebt een vijfgangenmenu gegeten.

JOERI : Hei, dat zou pas gemakkelijk zijn. Als ze de pintjes bier maar niet in pilletjes omzetten.

ANNIE : *(op via 4)* Wie moet er pillekes pakken?

JOERI : Niemand ma.

ANNIE : Allez Frans, ruim die tafel eens op, dan kunnen we ontbijten; de koffie is bijna klaar.

(Frans begint op te ruimen. Annie gaat naar de sofa en trekt het deken van Joeri af.)

Vooruit Joeri, helpen!

JOERI : Maar ma, mijne kop staat daar niet naar.

ANNIE : En uw handen ook niet zeker?

(Annie af via 4. Joeri blijft liggen.)

FRANS : Zeg Joeri, hebt gij Kelly nog horen thuiskomen?

JOERI : Nee pa, ik denk dat toen mijn licht al uit was.

FRANS : Waar die toch mag uithangen de laatste tijd.

JOERI : Je bent jong en je wil wat.

FRANS : Ja, maar ik weet niet of zij wel weet wat ze wil. Sinds ze van school is doet ze niets anders dan op stap gaan.

JOERI : Is dat zo erg? Ze zal wat willen profiteren zolang ze geen werk heeft.

FRANS : Van de ene jongen naar de andere fladderen? Wie profiteert er dan, zij of de jongens?

JOERI : In ieder geval de apotheker.

FRANS : Hoezo?

JOERI : Awel ja pa, veilig doen ze het wel.

FRANS : Hoe weet gij dat?

JOERI : Ah, ik mag al eens koerier spelen, tegen betaling hé!

FRANS : Awel merci, ik schaam me dood voor de apotheker. Die zal denken: “wat voor kinderen hebben die wel?”

JOERI : Ja maar, ik zeg altijd dat het voor U is pa!

(Frans heft zijn hand op om Joeri een mep te geven maar die is rapper en trekt terug.)

FRANS : Wel potverdikke...

JOERI : Grapje pa, grapje...

FRANS : Zie maar dat ons ma hier niet van hoort, dat grapje zal gauw gedaan zijn.

JOERI : Hebt gij dat nooit gebruikt pa?

FRANS : Nee jong, mijn moto is: voor de communie de kerk uit.

JOERI : Maar ook op tijd de kerk in hé pa. Wanneer is ons Kelly weer geboren?

FRANS : Och jong...

ANNIE : *(schuift luik open.)* Hier Frans, pak eens aan.

(Annie geeft dienblad met ontbijt aan Frans en hij zet dit op de tafel.)

Hebt gij Kelly horen thuiskomen?

FRANS : Nee. Ik vroeg het ook al aan Joeri, maar die zijn licht was al vroeg uit.

JOERI : En bij u niet alleen het licht hé pa? *(Komt naar de tafel.)*

(Annie schuift het luik dicht. Frans en Joeri zitten nu samen aan tafel.)

FRANS : Kom kom, zo erg was het toch niet. Ik ben meer gewoon.

JOERI : Nee, er waren er die er erger aan toe waren.

FRANS : God ja, Jef van Thanske kroop op handen en voeten door het huis. Hoe zou die thuis zijn geraakt?

JOERI : Ook op handen en voeten waarschijnlijk. *(Schiets in een lach.)* Toine van Treeske stond op tafel te zingen en ondertussen zakte zijn broek af, hahaha.

ANNIE : *(op via 4 met koffie.)* Joeri, ga Kelly eens roepen. Wie laat kan stappen moet ook maar vroeg op kunnen.

JOERI : *(staat op met de mond vol.)* Dat vind ik ook. *(Af via 1.)*

ANNIE : *(zet zich ook aan tafel.)* Wat moet er toch van haar worden!? Sinds ze van school is doet ze niets dan op stap gaan en in bed liggen. Ik ben eens benieuwd wanneer die werk gaat vinden.

FRANS : Och Annie, dat zal wel komen, laat haar even de tijd om aan een ander leven te wennen. *(bezorgd)* Ik hoop maar dat ze een goede jongen treft, dan is al veel opgelost.

ANNIE : Ja, maar of ze die vindt in die dancings van tegenwoordig.

FRANS : Ze moeten dan toch geheel op het zicht afgaan.

ANNIE : Hoezo?

FRANS : Awel ja, met dat lawaai daar!

ANNIE : Een zinnig woord kunnen ze niet tegen elkaar zeggen.

FRANS : Precies of ze kunnen dat wel zonder dat lawaai.

JOERI : *(komt op via 1 en gaat naar tafel.)* Ik heb Doornroosje wakker gemaakt.

ANNIE : Wat zei ze?

JOERI : Mompel mompel, ook het licht uit zeker, dat zit blijkbaar in de familie. *(hij zit nog niet goed of de bel gaat.)*

FRANS : Joeri, ga eens kijken.

JOERI : Zeg, ik moet hier ook alles doen.

(Frans tilt zijn hand omhoog alsof hij Joeri een mep wil geven.)

(Met mond vol.) Ja ja, ik ga al. *(Af via 2.)*

ANNIE : Frans, wat moet er met die duif daar? Die kan daar toch niet blijven zitten.

FRANS : Voorlopig wel. Ik kan ze toch niet buiten in het duivenhok zetten. Daarvoor is ze nu te veel waard hé Annie.

ANNIE : Door die eerste prijs die ge behaalde? Maakt dat zoveel verschil?

FRANS : Tuurlijk, zowel sportief als financieel.

ANNIE : Ge kunt er dan nog iets aan verdienen?

FRANS : Ja hoor, maar daar doe ik het niet voor. Het blijft een hobby.

ANNIE : Pure hobby dus, en dat in mijn huis! 't Is hier geen duivenkot hé.

FRANS : Nee nee, maar tot ik een veilig kot heb gemaakt moet ze hier blijven.

ANNIE : Maar dat beest maakt de boel hier vuil.

JOERI : *(komt binnen via 2 en heeft de laatste woorden van Annie gehoord. Hij heeft een krant en een stapel brieven bij.)* Hebt ge het over mij misschien?

FRANS : Nee, over een ander beest.

JOERI : Bedankt. *(Gaat terug naar de tafel en geeft alles aan Frans.)* Alstublieft, 't was de facteur.

FRANS : *(doet enkele brieven open.)* Kijk eens aan, allemaal felicitaties. *(Leest)* Proficiat met uw overwinning.

ANNIE : Van wie?

FRANS : “Rap terug”, uw duivenvoer.

ANNIE : Die mannen zijn er ook vlug bij.

JOERI : Dat komt door dat voer hé ma.

FRANS : Hier! Wat is dat? Precies een vreemde taal. *(Laat een kaartje aan Joeri zien.)*

JOERI : Dat is Engels hé pa. “Congratulations. I come to visit you very soon. Okki hokki.”

ANNIE : Wat is dat zeg?

FRANS : Geef eens hier. Och, zeker een grap van een van de mannen van de duivenclub. *(Gooit alles achteloos opzij.)*

JOERI : Okki hokki? Dat lijkt wel Japans.

FRANS : Of Leike van den Hollander als ‘m zat is, hahaha.

JOERI : Niet alleen als hij zat is.

ANNIE : Als we maar genen ambras krijgen.

FRANS : Alleé Annie, ambras krijgt ge alleen met de belastingen.

JOERI : *(Op schalkse wijze.)* En met de vrouwen!

ANNIE : Wat weet gij nu van vrouwen?

JOERI : Oh, maar ik vang zo links en rechts al eens iets op hé. *(Licht eens naar Frans.)*

FRANS : Let er maar niet op Annie, dat zijn de jaren. En als die bij hem zolang gaan duren als bij Doornroosje daarboven dan zijn we nog niet thuis.

(Er wordt op de terrasdeur geklopt. Ze gaat open en Stafke komt binnen. Frans, Annie en Joeri draaien zich om.)

Hei Stafke, kom binnen jong.

STAFKE : Goeiemorgen. Al wakker? (*Beziet de woonkamer.*) Ge hebt goed gefeest geloof ik.

ANNIE : Ja ja Stafke jong, da's iet hé. Er is hier wat afgedronken zulle.

JOERI : Ge waart zo ineens weg Stafke? Moest ge nog gaan vrijen?

STAFKE : (*Verlegen lachend.*) Nee nee Joeri, maar ons mam had gezegd: "Stafke, op tijd thuis want bij die zatterikken leert ge niks goed."

ANNIE : Mam heeft gelijk Stafke.

JOERI : Ja Stafke, mam heeft gelijk.

FRANS : En, komt ge me helpen de kampioen te verzorgen?

STAFKE : (*Fier*) Ha ja hé Frans. (*Loopt naar de kooi en kijkt bewonderend naar de duif.*) Mamama toch, 't is toch straf hé.

FRANS : Wat is straf, Stafke?

STAFKE : Ha ja, zo ver weg, met zoveel en dan als eerste terug zonder zijne weg kwijt te geraken.

JOERI : Ja da's straf. Onze pa is al verloren gelopen van het duivenlokaal naar hier.

(*Frans maakt weer die slaande beweging; Joeri trekt terug.*)

ANNIE : Zeg Frans, wat gaat ge nu doen met uw prijsduif?

FRANS : Oh, niks hé Annie. Allee 't is te zeggen, ik ga er mee kweken. Als het in hem zit, (*wijst naar de duif*) zit het ook in de jongen.

JOERI : Oei, dan heb ik pech! (*Trekt terug terwijl hij het zegt.*)

(*Plots geschreeuw op achtergrond.*)

IRMA : Vandijk, Vandijk!

FRANS : Oeioei, daar hebt ge die nieuwsgierige trees ook.

ANNIE : Maar Frans, dat zegt ge toch niet over uw buurvrouw.

FRANS : Al meer dan twintig jaar woont ze tegenover ons en nog altijd noemt ze me Vandijk.

JOERI : Zo heet ge toch ook hé pa?

IRMA : *(achter)* Vandijk Vandijk!

FRANS : *(Terwijl hij opstaat)* En nog altijd als ze naar hier komt staat ze aan het poortje te roepen.

IRMA : *(achter)* Vandijk, Vandijk!

JOERI : Vandijk komt!

FRANS : *(Aan 3)* Kom maar binnen Irma, het poortje staat open. Het staat altijd open.
(gaat weer zitten)

(Irma op via 3)

ALLEN : Goeiemorgen Irma.

IRMA : Goeiemorgen? *(kijkt op horloge)* 't Is bijna middag.

ANNIE : Het was een lange avond hé Irma.

JOERI : En een korte nacht.

IRMA : Ik dacht al: er staat zoveel volk bij de Vandijks.

JOERI : Ja Irma, sexy lingerie demonstratie.

IRMA : Dat zal wel...

ANNIE : Maar neen Irma, een feestje voor de duif van Frans.

IRMA : Azo, en heeft ze gesmaakt?

FRANS : Zeg...

STAFKE : Nee nee Irma, hij heeft de eerste gemaakt op het kampioenschap.

IRMA : Dat was er zeker een die mijne was beschet... heeft.

FRANS : Nee Irma, dat was niet van mijn duiven.

IRMA : Nee zeker. Hier is er maar ene die duiven heeft in de geburen.

FRANS : Maar hier vliegen zoveel wilde duiven rond.

IRMA : En toch was het eentje van de uwe.

JOERI : Hoe kunt gij dat weten?

IRMA : Ik zie dat.

JOERI : Zeg pa, zoudt ge Irma niet vragen om op te letten; zij kent er precies iets van.

FRANS : Allee Irma, kijk eens hier naar deze kampioen. *(samen naar de duif)*

IRMA : Jaaa, misschien een kleintje.

FRANS : Hoe een kleintje?

IRMA : Awel ja, een klein keteltje soep zoudt ge er van kunnen trekken.

FRANS : (*duidelijk kwaad*) Zoudt ge zo iemand niet.....

IRMA : Waarvoor ik eigenlijk kom...

JOERI : Zeg het eens Irma.

IRMA : Ja, ik kom deze morgen buiten om de post uit de brievenbus te halen en toen zag ik het...

JOERI : Wat hebt ge gezien Irma?

IRMA : Awel, deze nacht heeft er iemand tegen mijn brievenbus gepist.

FRANS : Dat zullen niet mijn duiven geweest zijn.

IRMA : Neen, maar wel een of andere zatterik die op jullie feestje is geweest.

FRANS : Maar allee, wie zou dat nu doen?

IRMA : Dat weet ik niet. Maar het was in ieder geval iemand die hier heel wat gedronken heeft en het verschil niet kent tussen een brievenbus en een toilet.

ANNIE : Ik zal dat straks wel komen opkuisen Irma.

IRMA : (*naar 3 toe*) Dat is niet nodig Annie, ik zal dat zelf wel doen. Maar 't is maar dat ge het weet.

FRANS : Merci Irma, ge zijt wreed bedankt.

IRMA : Pffft. (*af via 3*)

JOERI : Voilà, en zo weet Irma ook weer alles.

FRANS : Een klein keteltje soep, hoe durft ze.

(Deur 1 gaat open en Kelly komt binnen in kamerjas.)

KELLY : (*Al geeuwend*) Wat is hier gaande? Zo'n drukte! (*Zet zich aan tafel.*)

JOERI : Onze pa heeft de eerste prijs gewonnen!

KELLY : Ah ja? Met de lotto of den tombola van ziekenzorg?

JOERI : Met zijn duif, kieken!

STAFKE : Ja ja Kelly, met deze.

(Kelly staat op en gaat naar Stafke die nog bij de duif staat. Hij bloost en wordt nerveus als Kelly dicht bij hem komt.)

KELLY : Met deze Stafke?

STAFKE : Ha ja ja ja hé Kelly en nu is die heel veel waard!

KELLY : Ik ben ook veel waard en ik win nooit een prijs.

STAFKE : Maar gij zijt ook geen duif hé Kelly?

JOERI : Nee, een kieken!

(Kelly gaat op Joeri af met een slaand gebaar, Joeri beschermt zijn hoofd en lacht.)

KELLY : Pa, als gij die snotaap niet eens een goeie mep verkoopt dan doe ik dat eens.

(Zet zich.)

ANNIE : Allee, allee, dat gekibbel altijd. *(Staat op en gaat naar de keuken.)*

FRANS : Zeg Kelly, hoe laat was het weer, of beter hoe vroeg?

KELLY : Och pa, dat is toch normaal tegenwoordig. Het plezier begint pas om middernacht.

FRANS : Dan is de dag toch om.

KELLY : Maar de nacht begint dan pas, hé pa.

FRANS : De nacht dient om te slapen.

KELLY : Maar allee pa. De meesten worden dan pas echt wakker.

ANNIE : *(Komt uit de keuken en zet iets op de tafel.)* Waarom kan dat dan niet eerder beginnen?

FRANS : In onzen tijd...

JOERI : Oei, hij begint weer over de prehistorie.

FRANS : Nee nee, dat heeft niets met de prehistorie te maken. Om middernacht moesten wij thuis zijn. En we zijn toch aan een lief geraakt, en zelfs meer dan één!

ANNIE : Hoho, leg dat eens uit Frans?

FRANS : Dat was lang voor U hé Annie.

JOERI : En 's anderendaags naar de mis hé pa.

FRANS : Ah ja hé, zonder pardon.

JOERI : En niet voor de communie naar buiten hé.

(Kelly, Joeri en Stafke lachen.)

KELLY : Ik heb ook ne knappe jongen leren kennen.

JOERI : Alweer? Dat is geen nieuws.

KELLY : Deze is anders.

JOERI : Dat zei ge ook van die vorige.

FRANS : Van al die vorigen!

JOERI : Die blonde van op school.

KELLY : Dat was een janet.

JOERI : Die van in de Berkenstraat.

KELLY : Die macho.

JOERI : Dien Hollander.

KELLY : Die? Dat was ne, ne ne....

FRANS : Nen Hollander!

KELLY : Awel ja.

STAFKE : *(die in een zetel was gaan zitten en een duivenblad aan het inkijken was springt op.)* Ik denk dat ik maar eens opstap.

ANNIE : Maar Stafke, ge hebt toch tijd zeker.

STAFKE : *(Aarzelend)* Ja ja Annie, maar ik heb ons mam beloofd om met het middageten te helpen. Allee tot straks hé. *(Aflangs terrasdeur.)*

FRANS : Neem daar eens een voorbeeld aan.

JOERI : Pa, als Kelly met het middageten gaat helpen ga ik naar de frituur!

ANNIE : Kelly vertel eens, wat was dat van die knappe jongen?

KELLY : Och niks. Alleen, 't is ne lieve knappe gast. *(Kijkt dromerig voor zich uit.)*

FRANS : Ja, dat zijn ze allemaal als we jou mogen geloven.

ANNIE : In het begin zijn ze allemaal zo. Maar dat gaat vlug over.

JOERI : Pa ook ma?

(Annie reageert daar niet op.)

FRANS : Joeri, bek toe!

ANNIE : En Kelly? Hoe ziet hij eruit, hoe oud is hij...

FRANS : En wat doet hij, verdient hij goed zijne kost?

JOERI : Speelt hij met de duiven?

(Weer die beweging van Frans naar Joeri.)

ANNIE : Allee Kelly!

KELLY : Hij is zo knap, hij is wat ouder dan ik, *(dromerige blik)* en hij heeft zo'n mooie stem. Hij heet Salim.

(Annie fronst de wenkbrauwen, Frans kijkt verwonderd.)

JOERI : Iets ouder, mooie stem, Salim... Kelly is verliefd op Salim Seghers!

(Frans lacht.)

ANNIE : Och, hou op, gij.

KELLY : Neen, het is gene zanger, maar hij zou het wel goed kunnen denk ik.

FRANS : Gene zanger, da's toch al iets...

KELLY : Neen, hij is van Marokkaanse afkomst.

(Frans, die net dronk, verslikt zich enorm. Annie en Joeri blijven verwonderd en van de hand Gods geslagen zitten. Joeri wil dan om Frans zijn hoestbui te bedaren op zijn rug kloppen maar Frans jaagt hem weg.)

ANNIE : Ne Marokkaan?! Maar allee Kelly.

KELLY : Wat is daar verkeerd aan?

FRANS : *(Bijna bekomen van de hoestbui.)* Ne Marokkaan! Dat hadden we nog niet gehad. In godsnaam Kelly, hoe is het mogelijk?

KELLY : Maar pa, het is een heel serieuze jongen.

ANNIE : Dat kan zo wel zijn maar...

JOERI : *(Heel droog)* ...'t is ne Marokkaan!

FRANS : Ge weet niet wat voor problemen ge u op uw hals haalt.